

Småkaker, klemmer og kjærlighet

Av **María Marta Molina de Monterroso**
(Basert på en sann historie)

Eva sto på tærne. Hun strakte seg etter boksen i skapet.

“Jeg har den!” sa hun.

Hun åpnet boksen. Inni var det små julefigurer laget av rød leire. Hun tok dem ut og la Jesusbarnet forsiktig i krybben.

Så var det på tide å pynte juletreet.

Eva hjalp mamma og lillebroren hennes, Nefi, å henge opp lys og *manzanillaer*. Eva elsket den søte lukten av de små gule fruktene. Da pappa

kom hjem, hjalp han Eva og Nefi å sette stjernen i toppen av treet.

Eva var glad for at noen av juletradisjonene deres var de samme i år. Alt annet føltes så annerledes.

For noen uker siden rammet en orkan byen deres i Guatemala. Det kraftige regnet og vinden ødela mange hus. Noen bodde fortsatt i tilfluktsrom. Og mange var syke på grunn av covid-19-viruset.

På julaften kom vanligvis Evas tanter, onkler og søskenbarn på en stor fest. Eva og Nefi fikk være oppe sent. De laget *ponche* (punsj) sammen med tantene sine og lekte med søskenbarna sine. Ved midnatt gikk alle ut i gatene, tente på kinaputter og klemte venner og naboer.

Men i år kunne ikke familiemedlemmene komme på besøk. Og det ville ikke være noen klemmer på julaften i gatene.

Eva var lei seg for all moroa hun ville savne. “Julen blir ikke den samme i år,” sa hun.

“Julen blir ikke den samme i år,” sa Eva.

Pappa nikket. “Det er annerledes. Men mamma og jeg har en idé som kan oppmuntre dere.”

“Julen handler om å gi,” sa mamma. “Vil du hjelpe oss å kjøpe mat til familier som mistet hjemmet sitt i orkanen?”

“OK!” sa Eva. Nefi nikket.

Eva og Nefi ble med mamma til butikken. Eva hjalp til med å legge maten i handleposer. Så fikk hun en idé!

“Mamma,” sa hun, “kan du hjelpe Nefi og meg å bake småkaker til barna i herberget? Vi kan levere dem når vi tar med dagligvarene!”

Mamma sa ja. Eva, Nefi og mamma brukte flere dager på å bake småkaker sammen. Eva og Nefi la småkakene i små plastposer og knyttet bånd på dem. Så tok de på seg munnbindene sine og gikk sammen med mamma og pappa til herberget der familiene bodde.

“Det er mange barn her,” sa Nefi. “Har vi nok småkaker?”

“Jeg håper det. La oss holde en bønn,” sa Eva. De lukket øynene. Eva ba stille: “Himmelske Fader, vær så snill å hjelpe oss slik at alle her kan føle din kjærlighet.”

Barna i herberget sto i en lang rekke. Eva og Nefi ga hvert barn en pakke med småkaker. Det var nok til alle.

Da de gikk hjem, var ikke Eva lei seg lenger. Hun smilte bredt. Hun hadde ikke fått gitt klemmer til vennene sine på julaften. Men hver pakke med småkaker var som en klem fra hjertet hennes. ●

Denne historien fant sted i Guatemala.

Slå opp på side 38 for å få en kakeoppskrift fra Guatemala!

Eva og Nefi snakker et språk som heter Q'eqchi'. De gleder seg over at et nytt tempel blir bygget i Cobán i nærheten av hjemmet deres!

ILLUSTRASJONER: JIMMY HOLDER